

ABONAMENT:

pentru
Austro-Ungaria:
Pe an cor. 4.—
Pe 1/2 an c. 2.—
pentru
Romania și Streinatate
Pe an cor. 10.—
Un nr. 10 III. —

Olteanul

INSERȚIUNI

se primesc cu
prețuri reduse.

Scrisori nefran-
cate se refuză.

Manuscripte nu
se înapoiază.

FOAIE SĂPTĂMÂNALĂ, SOCIALĂ, CULTURALĂ ȘI ECONOMICĂ.

Director: DR. IOAN ȘENCHEA.

Apare Dumineca.

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Făgăraș, strada Csáky Nr. 3.

Culina și grădina.

Lumea învățată de acum, începe de-o vreme încoace să-i dea o deosebită însemnătate dezvoltării bine îngrijite a corpului, folosind toate mijloacele potrivite, ce duc la ținta aceasta, vrednică de băgat în seamă.

Și pe dreptul își întoarce privirile spre această îngrijire, ce trebuie să o purtăm față de trupul nostru, căci dela sănătatea lui atârnă puțința de-a ne împlini datorințele cum se cade față de noi înșine, de deaproapele și chiar față de Dumnezeu.

„Minte sănătoasă în corp sănătos”, grăește o înțeleaptă zicătoare, a cărei înțeles e: că într'un trup sănătos și bine dezvoltat de regulă sălășuește un suflet întreg, și gata de a isprăvi tot, ce se cere dela puterile lui, cu cari l'a înzestrat Dumnezeu.

Un atare om va avea totdeauna seninătatea pe față și în ochi, societatea lui va fi căutată, toți cei din jur se vor simți bine în apropierea lui, căci starea sănătoasă și veselă a sufletului său se transplântă și la cei din jur, atât prin ținuta lui îndemânatică, cât și prin vorbele-i presărate cu glume îngăduite de bunacuvință și plăcute la ascultare.

Un om sau o femeie bine dezvoltată la trup, are dor de muncă, lucră cu spor, și fără să simtă greutate și oboseală, de cari nici odată nu se plânge.

Ba ce-i mai mult un om cu trupul dezvoltat după lege se poate stăpâni, și-și poate înfrânge patimile mai iute, decât un nevoiaș, care nici șieși nu-și poate porunci, nu-și poate stavili pornirile rele, cari-l moleșesc, decum să mai poată conduce și pe alții, dacă de pildă are familie.

Din acestea și din alte motive, sănătatea și dezvoltarea corporală, vedem, că e de cea mai mare însemnătate.

Deaceea cei învățați, cari au și vreme de cheltuit și bani mai mulțori, întrebunțează tare multe mijloace

ducătoare la ținta aceasta, cum ar fi gimnastica — deprinderile corporale — și diferitele jocuri numite »șporturi.«

Noauă de bună seamă, că nu ne arde să ne întindem pe suluri și pe scări, ca să ne întărim, și să ne mai încordăm membrele, ca să se desmorțescă; nici nu ne vine să alergăm nebunește după câte-o cotcă uriașă de piele, s'o lovim cu piciorul, ca să sară cât colo peste poartă. Noi avem după ce alerga și avem și cu ce ne întări, căci furca, sapa și coasa ne așteaptă drăguțele în toată vremea, numai să punem mâna pe ele.

De un lucru însă avem și noi mare lipsă și trebuință pentru dezvoltarea și sănătatea corporală, un lucru, care nu-i va fi nimănui urit a-l asculta, ba nici chiar a-l duce în deplinire și încă cu mare poftă, și acel lucru e: măncarea.

Da, despre mănca n'ar strica să se scrie și să se vorbească cât de mult, căci ea e temelia vieții noastre trupesti. Multe slăbiciuni, morhuri, ale poporului nostru, ba chiar și moarte provine din nutrirea nepotrivită și stricăcioasă.

Din lipsa de mănca sau din nutrirea slabă, unii se aleg cu mintea stălcită, cu trupul istovit de puteri, cu brațele și picioarele tremurătoare, fără vlagă, cu bătrânețele și cu moartea sosită înainte de vreme. Mai ales te cuprinde mila de bieții copilași, când îi vezi palizi la față, cu privirile șterse, fără voie de-a se prinde la joc, gata de-a se scânci de toată nimica; copii a căror vârstă de primăvară trece numai cu nori și vânt, fără de-a le fi zimbit și de-a fi simțit căldura soarelui, ce-ar trebui să lucească pe bolta tinerei lor vieți.

Unii oameni »și omoară foamea cu vinars și cu tăbac. Apoi să știi, că aceia lucră înțelepțește. Bietul lor stomac cere de mănca, ca să rășnească, să lucre și el ceva, iar omul în loc să-i dea nutremânt îi sloboade venin din glăjuță, ori din țe-

vea pipei, și bietul stomac amorțește și tace, iar omul crede, că l-a săturat, de-i poate fi pe-o bună bucată de vreme.

Astfel de oameni fac tocmai ca mamele celea rele, cari dacă le plâng copiii de foame, nu le întind pâne și lapte, ci-i domolesc cu nuiaua, c'apoi trebuie să tacă de frică, ca de voie bună.

Că ce să mănăcăm, ce-i mai bun și mai nutritor, aceea o știe ori și cine și fără multe dovediri ale doctorilor învățați în astfel de treburi, așa că e și uricios a mai spune, că carnea e mai nutritoare decât fasolea; și ouăle decât curechiul.

Eu vreau să vă sfătuesc despre altceva. Anume ce să facem ca să avem ce mânca mai binișor. Și vă spun dinainte, ca să nu vă dau mult de gândit, că toată taina se învârte pe lângă culină și grădină.

O grădină îngrijită și mănoasă, face o culină sănătoasă, iar o culină sănătoasă face oameni voinici și harnici de lucru.

Acestea amândouă atârnă dela vrednicia femeii. O femeie cumsecade nu trece des părăul la cumătra să-și petreacă vremea cea scumpă în minciuni, ci-și vede de rândul căsii și a grădinii.

Zice femeia nesălnică: »Mă duc cu furca la vecina, să mai aud câte ceva, că eu nu știu nimic, ce se petrece în sat«. Apoi scornește vecina minciuni, care de cari mai cornurate, pe cari însă nici una nu le crede, și totuși le ascultă și le spune cu drag, fiindcă ce e drept, amândouă știu că nu-s adevărate, dar le-ar plăcea să fie adevărate, ca să aibă de ce râde.

Și până spune una, cealaltă își uită mâna stângă înfundată în caier, iar în dreapta a încremenit de mult fusul. Vine seara și ea se departe dela cumătra cu straița plină de minciuni și cu fusul gol de tort. Așa-i femeia leneșă.

Femeia harnică însă se gândește

mai mult, cum să înainteze în meșteșugul culinar, cum să pregătească mâncări tot mai gustoase, ca întreaga familie să fie mulțămită cu ele. Și într'adevăr, că la aceasta trebuie mult de gândit și de învățat, căci e mare darul de a ști pregăti mâncări plăcute și gustoase din bucate mai puținele și mai simple.

Pentru aceasta trebuie învățatură și baterie de cap nu glumă.

În anii trecuți s'a fost scris în „Gazeta Transilvaniei” un articol foarte cuminte despre înființarea unei școli de menaj, unde să învețe fetele de țăran meșteșugul mâncărilor, care e de cel mai mare preț. Imi aduc aminte, că cetind acel articol un prieten a exclamat: „Vezi, pentru înfăptuirea acestui gând, aș fi în stare să jertfesc orice”. Dar acel articol a trecut nebagat în seamă, și n'a mai revenit nimic asupra lui. Cu toate că domniile noastre cari conduc politica s'ar putea gândi cu tot deadinsul la această trebuință, căci înainte de-a hrăni sufletul poporului cu naționalism, trebuie să-i hrănești pânțelele cu mâncare.

Imi aduc aminte de fie iertatul Bunea, care nu plutea cu mintea numai peste culmile gândirii românești, ci înțelepciunea sa avea rădăcini adânci în cunoașterea trebuințelor fiecărui individ. Când a venit ca rector în Blaj a zis: „Orice disciplină se începe de la culină”. Și s'a îngrijit mult, ca mâncările să fie bine pregătite și gustoase. Acum, dacă într'un seminar disciplina se poate susține numai prin o culină îngrijită astfel și într'un neam vom lupta, cu mai mult spor și cu mai mare reușită pe câmpul naționalismului, și se va putea susține mai bine »disciplina de partid«, dacă vom avea priceperea să începem lucrurile de acolo, de unde trebuie începute. O școală de menaj, ori mai multe, ne-ar prinde foarte bine.

Buna rânduială în familie atârână dela culină. Când tatăl și băeții au mâncările regulate la timpul știut și statorit atunci și lucră mai cu tragere de inimă. Căci în cazul acesta știu, că numai așa vor putea rămânea în aceea stare plăcută, de-a avea totdeauna ce le trebuie, dacă vor și lucra din răspuțeri.

De altă parte sunt conștii, că fiecare parte din zi e destinată pentru un lucru oarecare, și precum așteaptă ca la timpul hotărât masa să fie întinsă, astfel se simt și îndemnați, ca fiecare parte din zi să o folosească bine, în muncă aducătoare de câștig. Culina regulată dă naștere hărniciei între membrii familiei.

Dacă însă mâncările nu-s pregăti-

te cum se cade sau la vreme, atunci nu se simte nici unul îndemnat la lucru, căci nu știe ce rost are să se mai trudească, dacă n'are nici ce mânca, și deaceia mai mult umblă tândă-lind în coace și în colo decât să lucre cu plăcere.

În familia, în care femeia știe pregăti mâncările, domnește îndestulire. Căci mâncările gustoase îndestulesc simțurile și corpul, așa cât omul ne mai simțind nici o lipsă e mulțămit în sine. Deaceia în atari familii cerțele lipsesc de tot, sau se întâmplă rar, căci mare lucru să fie, ca bărbatul să-i spună muerii o vorbă grea, dupăce ea caută să-i facă numai bine din cât poate.

(Va urma).

Misiuni populare în Făgăraș.

În numărul trecut al foaiei noastre făceam atenți pe Românii noștri să alerge cu mic cu mare în biserica gr. cat. din Făgăraș, ca să se încălzească și însuflețească la auzul învățăturilor dulci și mângâitoare, ale unor preoți ai noștri, cari și-au pus în gând trezirea la o viață mai fericită a poporului nostru.

Acum, când suntem la sfârșitul acelor lucruri folositoare, putem zice cu inima liniștită, că îndemnul nostru și străduințele acelor preoți n'au răsunat în pustiu, ci și-au avut urmările cele mai bune.

În cele următoare dăm loc raportorului să ne povestească feliul, în care s'au petrecut deprinderile acelea folositoare și trupului și sufletului creștinesc:

Sâmbătă în 4 April n. la 6 oare seara au sosit dela Blaj profesorii de teologie Ștefan Roșian și Dr. Ioan Coltor împreună cu 2 teologi.

La gară au fost primiți de vicariul și capelanul Făgărașului, iar de aici au fost conduși la casa vicarială și apoi la sfta biserică.

Nu voi spune, cu deamănuntul toate slujbele frumoase, ce s'au făcut în timp de 3 zile, nici nu voi înșira învățăturile mângâitoare, ce ieșiau de pe buzele predicatorilor; nu voi pomeni graiul frumos și limpede, în care ne talmăceau susnumiții preoți Evangelia lu Hristos, ci voi istorisi în câteva cuvinte dragostea cu care au alergat credincioșii făgărășeni uniți și neuniți deopotrivă, la sf. biserică, ca să câștige alinare sufletelor prea mult bătute de năcazurile vieții.

La noi misiunile populare erau un ce necunoscut până acum, mai ales pentru popor deaceia nici nu se putea aștepta să alerge atâta lume la început, fiindcă cine nu cunoaște un lucru, nici nu-l îndrăgește.

Și n'radevăr în ziua primă s'au înfățișat puțini credincioși la sf. biserică, par-

te pentru vremea urâtă, ce-a început din zorile zilei, parte pentru că oamenii nu știu ce se petrece. Nu însă așa a fost cătră sfârșitul misiunilor, deoarece lumea, cât ce înțelese, că niște preoți din Blaj talmăcesc într'un graiu limpede și înțeles de toți învățatură D-lui Hristos, au făcut tot ce le-a stat în putință să tragă cât mai mult folos din ascultarea acelor povețe alinătoare a durerilor sufletești.

În cele două zile de sărbătoare nefiind cuprinși oameni cu nici un lucru, au venit mai mulți, cu deosebire seara. Și mai ales în ziua din urmă au venit mulți credincioși, așa cât era plină biserica. Au fost de față mulți bărbați dar mai ales femei, bătrâni și copii, domni și țărani, toți au venit să se împace cu D-zeu, pe care l-au vătămat atât des. Fost-au și deaceia cari nu veniseră cu lunile ori poate chiar cu anii la biserică, dar când au auzit ce mângâiat să simte, cel ce ascultă predicile acelea frumoase au rupt cu trecutul, și au venit să-și încălzească inimile, aproape înghețate, decând n'au fost pela sf. biserică.

Numărul celor ce-au luat parte se ridică la vre-o patru sute de persoane, un număr foarte frumos, dacă iai în socotină împrejurarea, că starea religioasă a credincioșilor de pela oraș nu e dintre cele mai bune. Sunt multe feluri de oameni, se întâmplă multe și multe se și povestesc, de aceea și ispitele orășenilor sunt foarte multe, așa, cât trebuie să fii tare în ale sufletului, dacă nu vrei să cazi în prăpastie. — Astfel și făgărășenii, unde sunt amestecați cu tot feliul de neamuri străine și-au uitat încetul pe încetul de iubirea cu care trebuie să se lipească un creștin de casa lui Dumnezeu.

Misiunile populare au spart ghiața ce se întăria tot mai mult în inimile credincioșilor; au smuls buruienile, ce creșteau cu grămada în sufletele multora și sunt convinși, că vor binecuvânta mulți pe cei ce le-au procurat nunta aceea sufletească, ce-a ținut 3 zile întregi.

O, ce mângâiere vor fi simțit cele vre-o 200 suflete, cari sub farmecul învățăturilor sfinte vor fi gustat pentru primadată dulceața și marea dragoste a D-nului Iisus Hristos, ascuns în sf. Cuminecătura! Câte lacrimi fierbinți se vor fi vărsat la auzul predicilor despre urâciunea păcatului, care l-a înălțat pe Iisus Hristos pe lemnul Crucii, precum și despre dragostea nemărginită a lui Dumnezeu, care l-a făcut pe om să-l cunoască, să-l iubească și să-i slujească și în urmă cea despre sf. vergură Maria!

La sfârșitul acestor misiuni se auzeau multe regrete, pentru că s'au scurs așa iute clipele acestea de mare înălțare sufletească.

Misiunile populare s'au isprăvit Miercuri dimineața după sf. Liturgie, când s'au început deprinderile sufletești numai ale preoților din vicariatul Făgărașului.

Rap.

Sinodul preoțimei din vicariatul Făgărașului.

În ziua de 10 April n. s'a ținut sinodul de primăvară al preoțimii gr. catolice.

Cu prilejiul acesta s'au întregit deprinderile sufletești ale preoților, începute încă în anul trecut, cari sunt cel mai potrivit mijloc pentru o reculegere sufletească și o înaintare curajoasă pe câmpul de luptă

al vieții. La exercițiile spirituale s'au înfățișat ca la 20 de preoți, iar dela sinod au lipsit numai vre-o 3 preoți, cari și-au scuzat absența.

Inceputul l-a făcut vorbirea scută și cuprinzătoare a Rsm. vicar I. Popa în care s'a accentuat din nou însemnătatea sfințelor misiuni, zicând între altele, că prin exercițiile spirituale sufletele noastre se înarmează, pentru ca să se poată smulge de sub greutatea multelor obișnuințe și prejudeții, cari strecurându-se pe neobservate ne copleșesc din ce în ce tot mai mult inimile noastre.

Exercițiile fac să ne împlinim cu multă înlesnire datorințele preoțești.

Mulțamește celor de față, pentru că s'au prezentat într'un număr așa de frumos și apoi se trece la ordina zilei.

Intre multele puncte din programa sinodului, amintesc cetirea decretului de înțărare a notarului districtual, în persoana părintelui Valer Comșia paroh în Copăcel, apoi plățirea taxelor pentru fondul deficienților, statorirea ordinei, în care au să se dea examenele și în urmă cel mai important punct a fost: problema culturală a poporului oltean.

Aici face observarea foarte nimerită harnicul nostru conducător, spunând, că ar vrea să știe poporul cât mai mult legat de biserica lui Hristos. Adevărat, că această legătură se face în locul prim pe teren religios, dar pentru-aceea nu trebuie desprețuit nici cel cultural. În vizitațiunile, canonice făcute în diverse timpuri a observat că starea adevărat culturală a poporului e foarte scăzută. N'are biblioteci populare, nu sunt reuniuni de femei pentru înfrumusețarea casei lui Dumnezeu și a sufletelor noastre, n'avem reuniuni pentru tinerimea de ambe sexele, ne-ar trebui reuniuni de temperanță și mai ales de înmormântare. Preoții ascultă cu multă atenție constatările acestea ale Rsm. vicar și arată un deosebit interes pentru înfăptuirea problemelor acestora.

Ca lucrul să răușească mai bine și mai sigur s'a ales o comisiune de 12 membrii ca să studieze amănunțit chestiile acestora

și să compună proiecte de statute pe care să le prezinte în adunarea sinodului din toamnă.

Puținele observări ce s'au făcut au fântit tot numai la înfăptuirea cât mai repede a chestiilor acestora.

În urmă, nemai fiind alte lucruri de desbătut se închide sinodul. *Cor.*

Pilda unei bănci, vrednică de urmat.

Sâmbătă în 21 Martie și-a ținut adunarea generală cea mai mare bancă românească din Cluj și jur, „Economul”, care e una dintre cele mai binefăcătoare bănci, ce le avem noi Români. An de an împărțeaște felurite ajutoare, din venitul celor are, mai la societăți studențești, la reuniunile meseriașilor, mai la biserici, școli, asociațiune, celor năpăstuiți de potop din (comit. Solnoc-Dobâca) Ciachi, Gârbău cu un cuvânt tuturor acelor, cari lucră pentru deșteptarea cultivarea și ajutorarea poporului.

Așa în anul acesta din venitul curat de 71 mii coroane, cari fac 14 la sută din venitul întreg al anului trecut a dăruit 10 mii coroane pentru scopurile amintite mai sus. S'au primit cu bucurie toate rapoartele funcționarilor mai ales cel a casarului a fost foarte mulțamitor.

La urmă, dl Valentin Drăgan a ținut o conferință despre chemarea băncilor noastre, arătând, că pe lângă mijlocirea creditului ieftin, au o mulțime de îndatoriri anume: tratarea cinstită a clientelei nepricepute în afacerile de bani, serviciul de informații gratuite, ridicarea la bunăstare a țărănimii noastre, propășirea culturală a poporului, răspândirea cărții și a scrisului românesc, sprijinind școalele. Mult mai mult trebuie să se lucre pentru starea materială a țărănimii. Aici conferențiarul insistă asupra însemnătății asigurării vitelor, arătând că „Economul” în legătură cu banca Minerva a înființat câteva tovărășii, cari se conduc ele, de capul lor. Trece apoi la însemnătatea magazinelor de bucate, a căror lipsă

se simte mai ales în aceste timpuri grele când în nenorocitul nostru Ardeal domnește un stăpân puternic și nemilos: foamea. Căci mii de muncitori stau fără de lucru și ne putând agonisi hrana de toate zilele pentru ei și ai lor, îndură foame, iar țăranul nostru în urma recoltei rele, a puhoaielor și a crizei financiare, slăbit până la desnădejde abea își mai duce viața sa amărâtă.

Incheierea o face dl director Dr. Amos Frâncu, care îndeamnă pe cei de față să înființeze tovărășii pe sate cu ajutorul băncilor să aducă bucatele de lipsă pentru hrană și sămânță, iar pentru acoperirea lipsurilor, aduce la cunoștință hotărârea direcțiunii cu privire la votarea de împrumuturi dela 50--100 coroane pentru bucate de hrană.

Cei cari au fost de față s'au depărtat cu multă mulțamire sufletească și cu multe învățături bune și au plecat cu hotărârea ca să lupte din răsuputeri pentru a lumina poporul, a-l ajuta în lipsele arzătoare și a-l organiza pentru viitor.

Băncile noastre cari sunt multe de tot au o frumoasă chemare și dela ele atarnă mântuirea țărănimii noastre mult încercate în aceste zile grele și de aceea socotim, că e bine să arătăm aceste frumoase îndemnuri, să fie urmate și în Țara Oltului.

Apel

cătră foștii elevi și absolvenții „Școalei comerciale superioare rom. din Brașov.”

Stimate D-le Coleg!

Vă este de sigur cunoscută acțiunea pornită de Direcțiunea Școalei noastre comerciale superioare din Brașov în scopul de a aduna mijloacele pentru zidirea unui edificiu nou pentru această școală, amenințată cu închidere din cauza edificiului necorespunzător.

Credem, că e de prisos să stăruim asupra datorinții ce o are această instituțiune pentru întreg poporul nostru, precum și asupra datorinții, ce o au toți absolven-

rea sufletească a celor rămași de tine „ca să nu cred, că exagerez” lucrurile povestite. Într'adevăr aplicarea unei dibăcii a peii tale numai ar fi subțiat credința mea în ceea spuse de tine, căci lucrurile mari au efect mare dacă le spui pe scurt, și numai lucrurile de toate zilele trebuie povestite cu vorbe ticluite, ca să deștepte interes în cel ce le ascultă sau cetește.

M-am gândit atunci la tine mai cu deadinsul, și am trezit în fantazia mea figura ta dreaptă și sufletul tău deștept. Agârbiceanu și-a luat în romanul său nu numai un tip de teolog, ci și un ideal de teolog, și cu toate acestea nu s'a încumetat să-i ascrie mai multe calități frumoase, ca să nu zică lumea: »Prea tare l'ai idealizat, așa ceva nu există». De bună seamă însă, că de te-ar fi cunoscut pe tine, putea să ridice și mai sus simpaticul său erou pe scara laudelor, fără temerea vre-unui reproș, și dacă și-ar fi cunoscut activitatea ta dascălească, care și-a legitimat și cauzat duișia dela despărțire, atunci din descrierea despărțirii eroului său desigur, că n'ar fi lipsit nici scenele, ce s'au desfășurat la a ta despărțire.

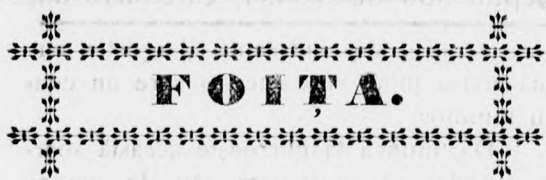
Și chipul tău în acelea momente de gândire plutea senin în fantazia mea:

Un tinăr cu față senină, niciodată tul-

burată de vre-o patimă și nici întristată de vre-o nereușită. O minte deșteaptă, un suflet întreg, cuprins de flacăra dragostei față de deaproapele. Bun de ispravă ori unde l'ai pune la lucru. Absolut nepretensiv, și nici o dungă de îngâmfare nu se poate observa în întreaga lui viață. Rupt de tot de legăturile lumești, se îndestulește pe sine foarte cu puțin, iar pentru deaproapele e gata să se jertfească.

Deaceea și mersul său pare, că-i o provocare, par'că în continuu ar zice: „Oameni buni și domnilor, dați-mi de lucru, căci fără aceasta eu nu pot trăi”. Lucru pentru el nu-i un mod de-a trăi, ci-i o necesitate. El simte trebuința de-a lucra așa cum altul simte trebuința muncării sau a somnului.

Cea mai mare osândă a lui cred că ar fi să-l silească cineva la hodină mai îndelungată. Și ce e mai mult, că n'alege calitatea muncii, care să fie de atare, cât să se potrivească cu statul său. Lucră la câmp în rândul cosașilor sau a secerătorilor, lucră în grădina la straturi bine aranjate, lucră cu peana, dar mai ales cu vorba. Aici e în elementul său. Să vadă gloata de ascultători sub privirea sa, cu glas înalt cu gesturi largi își desfășură ideile, și parcă nu se obosește nici când. O vorbă îi aduce

FOITA.

Scrisoare unui prieten.

Dragă Leonte!

Ți-am fost scris, că cetind nrul ultim al „Luceafărului” din anul trecut, acum, când se apropie vremea despărțiri de școală, m'au popodit lacrimile, și nu mi-am putut stăpâni plânsul cu sughițul de copil, deși sfiala de persoanele, ce erau de față îmi poruncia contrarul. Deși bine știam, că acolo, despărțirea lui Vasile Murășan de aceia, cu cari a trăit împreună vreme de un an școlastic, s'a petrecut numai în fantasia iubitelui nostru scriitor, totuși gândul, că în curând am să trec și eu prin acelea emoții, provocate de aceleași scene, mi-a îmbulzit isvorul de lacrimi în ochi, încât a trebuit să-i dau curs liber.

Ți poți închipui deci vârtoarea de sentimente, ce s'a stârnit în sufletul meu, când ți-am cetit prietenească-ți scrisoare, în care îmi înșirai așa de simplu scenele duișoase, ce s'au petrecut la despărțirea ta, numai în afară, nevoind să întri, și să analizezi și sta-

ții acestei școale de a contribui, după puteri, fiecare cu obolul său, pentru ajutoarea ei, acum când a ajuns în primejdie.

Față de băncile noastre acțiunea a fost luată în mână de »Solidaritatea« și a dat rezultate satisfăcătoare, întrucât institutele noastre de bani au contribuit până acum cu mai mult de K 86,000 și mai sunt încă puse în perspectivă sume însemnate.

La apelul adresat absolvenților școlii comerciale din Brașov însă până acum au răspuns relativ puțini, iar dintre funcționarii băncilor noastre, cari nu sunt absolvenți ai școlii din Brașov n'au contribuit la colecta întreprinsă decât doi inși — Fiind școala noastră comercială un așezământ, chemat să crească și să formeze pe viitorii conducători și muncitori în ogorul vieții noastre economice financiare, socotim, că putem cere cu tot dreptul, ca toți aceia cari azi își câștigă pâinea în serviciul institutelor noastre de credit să contribuie la salvarea sa.

Pentru aceea subscrișii, constituții într-un comitet al absolvenților școlii comerciale, sprijinind apelul esmîs de Direcțiunea școlii, rugăm prin aceasta pe toți aceia cari au simț și inimă pentru trebuințele culturale ale poporului nostru să nu întârzie a veni cu obolul lor în ajutorul școlii ajunse în primejdie.

În special ne adresăm însă colegilor noștri funcționari de bancă, rugând-i să-și facă fiecare datoria, contribuind cu o sumă proporțională cu puterile lor și insistând în cercul cunoștințelor lor, ca și alții să contribuie la colecta întreprinsă pentru școala noastră comercială din Brașov.

Sumele oferite se pot plăti și în 3 sau și 5 ani consecutivi. Declarațiile de subscriere și contribuire se pot adresa sau la Direcțiunea »Școlii comerciale superioare din Brașov« sau la »Solidaritatea« în Sibiu.

Sibiu, Martie 1914.

Cu stimă colegială:

Ioan I. Lăpădatu, director-executiv la »Banca generală de asigurare« secretarul

în gură altă vorbă, și par'că nu s'ar mai lăsa, cu atâta poftă vorbește.

Și după ce găta nici odată n'așteaptă laude, nici nu-și pleacă ochii în jos pentru modestia atinsă de o reușită atât de splendidă, ci stă cu capul sus, pare că ar zice: Voi toți aveți datorința de-a face, ceace eu zic și fac.

Plin de energie caută prilej într'una, să-și schimbe prisosul acesteia în muncă rodnică, lucrând cu aceiași dragoste în ogorul câmpului, cași în ogornul sufletelor.

Între țărani se simte tot așa de bine cași între domni. Purtarea lui cu oamenii de rând e o înfruntare a acelor tineri de ai noștri, cari voiesc să-și ascundă cu tăcerea nepriceperea lor, cred că e destul să te așii la distanță de poporul de rând ca să-i în sufli acestuia respect față de comoara închipuită a minții tale, care însă lipsește de celea mai multe ori.

Il opresc puternicii stăpânirii dela desfășurarea activității sale exclusiv culturală și morală? Nu se supără de loc, și nici nu se opintește să-i domolească. Știe că aceasta alții sunt chemați s'o facă, și că fiecare își are partea sa de muncă. Se gândește numai, că unde și cum să lucre pe viitor, ca să nu mai fie oprit.

E ca și lopătarul de pe naie, care lu-

»Solidarității«, Sibiu. Constantin Popp, revizor, șeful liquidaturii »Albinei«, redactorul »Revistei Economice«, Sibiu. Octavian Neagoș, cassar la »Lumina«, Sibiu. Ionel Comșa, mare comerciant, Săliște. Emanuil Cosma, dir.-executiv la »Crișana«, Brad. Nicolae Căciulă, șef-contabil la »Economul«, Cluj. Ioan Rebegea, cassar la »Albina« Sibiu. Iosif Oncioiu, șef.-contabil, la fil. »Albina«, Brașov. Adrian Cristea, funcționar la »Ardeleana«, Orăștie. Ioan Moldovan, șef-contabil la »Victoria«, Arad. Ioan Vătășan, insp. gen. al fil. »Albinei«, Sibiu. Mateiu C. Jiga, dir.-exec. la »Furnica« Făgăraș. Vasile C. Osvadă, dir.-exec. la »Agricola« Hunedoara. Dominic Rațiu, dirigentul filialei »Albinei«, Lugoj. Liviu Magdu, funcționar la »Timișana«, Timișoara. Aurel St. Șuluțu, secretar la »Nădlăcana«, Nădlac.

Răscoală în Irlanda.

Poporul irlandez din Anglia e împărțit în două legi, una catolică în număr mai mare și alta protestantă în număr mai mic. Catolicii s'au luptat veacuri de-a rândul pentru ca să-și câștige o cârmuire de sinestătătoare și să nu se mai isprăvească toate dăverile lor în orașul Londra. Firește că lupta aceasta i-a costat multe jertfe. În urmă totuși au biruit. Și așa Anglia se hotărâ să le dea slobozenie, ca ei să se conducă de capul lor. Mare a fost bucuria irlandezilor catolici, nu însă și a celor vre-o 300 de mii de protestanți, cari se temeau că dacă vor ajunge sub cârma catolicilor, vor fi năcăjiți în tot chipul ca să se facă și ei catolici, de aceea s'au pus luntre punte să împiedece înfăptuirea acestui gând măreț răsărit din sângele câtorva vieți de om.

În urmă văzând, că cu buna nu o scot la cale, au prins arma. S'au răsculat o mulțime de irlandezi sub conducerea unui om bogat, dar e nădejde, că soldații englezi nu peste mult vor domoli spiritele nemulțămite.

cră cu putere împotriva valurilor, ce cearcă să înghită pe călători, fără însă ca el să se revalte împotriva vântului și furtunei ce provoacă valurile, bine știind, că împotriva răutății vântului are să lupte cel ce-i așezat mai sus: la vântrele, iar el numai cu valurile se războește oriunde ar fi aruncat pe întinsul mării de urgia furtunei.

Aceste rânduri au roit în jurul chipului tău, dragă Leonte, când ți-am cetit epistola ce cuprindea, ceace s'a petrecut la depărtarea ta din satul, unde ai fost ales de învățător suplent.

Desigur și acolo ai desvoltat o activitate în mijlocul poporului, a cărei veste a mers până la urechile grijitorului de observarea »unității statului«. Iar sufletul tău curat s'a înfrățit în grabă cu a copilașilor nevinovați din școală. Contopindu-se astfel ruperea lor de odată: despărțirea ta n'a putut să nu doară și să nu provoace lacrimi. Cu atât mai vârtos, că având un suflet tare nu te ferești de scene cât de mișcătoare, îți place să le urci temperatura ori cât de sus, cu ajutorul împrejurărilor, ce-ți stau la îndemână.

Dar poate fi ceva mai scump pentru tine, decât acestea lacrimi? Și poate fi ceva mai înălțător, decât conștiința, că pe câteva momente un sat întreg de oameni te pe-

Cum merg treburile în țara noastră și jur.

Vești războinice ne vin din toate părțile.

Se zice, că e de neîncunjurat un războiu între țara noastră și Rusia. Și de-oparte și de alta se fac pregătiri din greu. Se chiamă soldații, se întăresc granițele și așteaptă numai semnalul de încăerare.

România fiind între ele încă nu poate sta cu mâinile în sân. Veghiază încontinuu, ca să nu-i vină ceva pe neașteptate. Are mare încredere în milionul de soldați, ce-i stau gata ori-când.

Aceiaș lucru se întâmplă în Balcani, unde încăerările între Albanezi și Greci se țin lanț. Jăfuirile și omorurile mișelești sunt lucruri de toate zilele. Așa se spune, că un preot român a fost ucis de fanaticii Greci. Noul rege al Albaniei, văzând tulburarea și-a chemat ficiorii sub arme în număr de 18 mii.

Atâtea vorbe și atâtea scris sunt tot atâtea presimțiri războinice, cari trebuie să cuprindă și ceva adevăr.

Cine știe ce-duce ziua de mâine.

NOUTAȚI.

— Noua lege de vot. În zilele acestea a fost întărită, sancționată și publicată noua lege de vot, croită de oamenii lui Tisza, în care s'a băgat bine de seamă, ca numărul deputaților români să fie cât să poate de scăzut.

Fiindcă viitoarele alegeri de deputați, cari vor avea loc prin anul 1915 se vor face pe temeiul noii legi electorale, deaceea ar trebui să ne cuprindem și noi mai pe larg cu dreptul nou de votare, care lucru din

trece cu ja'e, și-și indreaptă dragostea curată atâtea inimi spre tine, ca spre un centru luminos.

Da, munca ta îți croește această soarte, dar știu, că nu-ți pare rău, de oarece nu-i indeplinită cu suferințe, căci munca ție îți cauzează plăcere, care se mai mărește și cu conștiința, că ea aduce și altora folos.

Deie Dumnezeu ca din pilda ta să învețe cât de mulți tineri a te urma, și eu din parte mi îți doresc, ca dacă-ți place să te asemeni cu »Vasile Murășan« și de cumva îți ai și tu »Elenuța« ta, apoi să ajungeți cât de îngrabă la acelaș desnodământ fericit, în speranța că m'oiu păgubi și eu de-o păreche de păpuși la ospățul tău.

Te îmbrățișez cu drag.

C. M. la Bunavestire al tău frate

IOAN.

Fata cu 5 pețitori și servitorul.

piesă teatrală-dramatică populară în 3 acte.

(9) (Urmare)

Florica: S'apoi nici nu mi-ai spus!...
Petru: D'apoi, eu ț'am putut spune, dar nu-i iertat.

Florica: Și de ce nu-i ertat.

lipsa de spaț, îl putem face numai în nrul viitor al foaiei noastre.

— **E bolnav împăratul nostru.** Foile aduc știrea că M. S. Impăratul Francisc Iosif s'ar fi îmbolnăvit. Din pricina aceasta s'a produs multă îngrijorare nu numai în sinul familiei sale, ci și în inimile multor bancheri, cari au depuși la stat bani în hârtii de valoare, (fiindcă hârtiile își pierd prețul, în cazul că ar muri domnitorul.)

Altă știre spune, că numai foile aduc vestea că e bolnav, fiindcă n'a luat parte la concertul unei societăți din cauza frigului. Nu știm, ce să mai credem.

— **Osândit pentru vătămarea împăratului.** În foaia slovească „Slovensky Tyzdenik” din Pesta s'a publicat un inimos articol scris de Milan Hodja, un inflăcărat apărător al slovacilor, în care atrage atențiunea Majestății Sale să poarte mai multă grijă de soarta popoarelor de sub cărmuirea lui, iar nu să-și vadă numai de tron. Pentru scrisul acesta a fost pedepsit la o lună temniță de stat și 200 coroane.

— **Asentările și crișmele.** Deodată cu porunca, de-a se ținea asentările în 22 Aprilie până în 20 Iunie, a mai venit și o altă poruncă și anume aceea: că deacum înainte nu mai e iertat să se țină asentările în crișme și restaurante, ci în alte localuri cinstite.

— **Principii români,** (după cum scriu foile din România), ca pe ziua de 27 Martie v. se vor întoarce din țara rusească. Vreau să petreacă sf. sărbători ale Paștilor acasă, cu atât mai vârtos, că regele Carol își serbează în zilele acestea întărirea alegerii de domnitor și ziua nașterii sale. In-să sau amânat întoarcerea pe o săptămână.

— **Sfințire de preot.** În ziua de Bnavestire a fost sfințit întru preot colaboratorul foaiei noastre **Valeriu Crișian**, din Ohaba, căruia i s'a dispus spre administrare parochia Mărgineni. Dorim tinărului preot muncă rodnică și'n munca obositoare a păstoririi sufletelor, pentru binele poporului și mângăierea sufletului său.

Petru. Nici aceea nu ți-o pot spune. (se scoală dela masă).

Florica. Noa, da mergi acum?

Petru. Da, m'aș grăbi să merg să nu vie badea Ion, să nu mă lase.

Florica. De cumva te întâlnești cu mama, foarte te rog, spunei că-i sărut amândouă mâinile.

Petru. Ii spun eu, nu ai frică. (supărat) Noa să-ți ajute Dumnezeu Florică dragă (dau mâna la olaltă și se sărută).

Floricc. (Plângând) Ajute-ți D-zeu Petre auzi, nu mă uita, mai vino când vei putea.

Petru: Voiu veni rămas bun deocamdată (se sărută iarăși) (iese).

Florica. Să ne vedem sănătoși. (plânge) O, țucute Petre, pe tine te-am avut mai drag pe asta lume, și iată mă lași, of, of, mă lași în pace singură, Doamne ce să mă fac, ajută-mi Doamne și mie că sunt singură și nu am tată, nu am mamă, nu am frați, nu am surori, decât numai pe asta l'am avut, și of, s'au dus și m'au lăsat cu ochii plini de lacrimi. Doamne ce să mă fac?

Florica. (Se scoală și aude strigând pe afară. Il omor, il omor). Vai Doamne oare ce s'a întâmplat pe afară! Oare cine strigă. (Badea Ion, lelea Nuța și Elenuța vin în lăuntru).

— **Foc în Voevodenii mici.** Vineri seara spre Sâmbătă un foc mare a cuprins avutul alor două gazde și'n câteva clipe a prăpădit toată strânsura bieților oameni.

— **Intrare liberă a unor foi din România.** Pe urma târguelilor dintre Români și groful Tisza singurul folos l-a tras marele ziar din România „Universul”, căruia i s'a dat voie să treacă granița. Cei ce voesc să-l aboneze să scrie la redacția susnumitei foi și-l va căpăta.

— **Semn de aducere aminte lui Vlaicu în Carpați.** Tinerimea română din Paris a dat o petrecere frumoasă, cu scopul ca să-i ridice lui Vlaicu un monument în Predeal pe culmea Carpaților. Monumentul acesta are să țină pururea viu în mintea noastră visul nemuritorului Vlaicu pe unde trebue trecuți Carpații. Așa zic tinerii noștri din Paris. Se înțelege, că așa gânduri îndrăznețe au fost coplesite de mulțimea batjocurilor din foile evro-maghiare.

— **Monumentul lui Arpad din Brașov.** E vorba ca statuia de peatră a lui Arpad care s'a prăbușit anul trecut în urma unui vânt puternic, să fie ridicată din nou. De data asta însă se face din bronz.

— **Tinerimea română din Alecuș** va aranja o producțiune teatrală, Marți în 21 Aprilie n. (a treia zi de Paști), în sala școalei gr. caț. din loc. Venitul curat este destinat pentru înființarea unei biblioteci populare. Programul este: „Despre lăcomie”, „Mătușa surdă”, „In sat la Tânguești”, „Herșcu Bucegiul”, iar după producțiune joc.

— **Pentru biblioteca din Dumbrău** au mai dăruit diferite cărți domnii: Candid Mușlea, diacon-învățător, Brașov; Stefan Popovici, inv.-director Brașov; Dr. Victor Fodor, medic, Aiud; Dr. Ioan Bianu adv. Hususău; Ioan German proprietar Lorinț; Nicolae Marcu preot, Feleiuș; Simion Marcu, Gârbova de jos; Dr. Petru Meteș, adv., Aiud; X. Y. canonic Blaj; Culegătorii tipografi din tipografia Ciurcu & Co., Brașov. Primească teți acei marinimoșii dona-

tori dela consetenii mei Dumbrăveni și de la mine sincere mulțămiri. — Brașov, în 5 Aprilie 1914. P o p a, major în retrag., Brașov, str. Castelului 44.

— **Mare cămătar rus.** Trăia în Petersburg un bogat care din sărac ce-a fost a ajuns milioner. Lucrul a fost prea bătător la ochi. S'a luat deci poliția pe urma lui și'n scurtă vreme i-a aflat tainicul mijloc de îmbogățire. Era adevă Dumnealui cămătar mare, căci dădea bani împrumut pelângă 200 și 300 procente. După o mie coroane lua 2 și 3 mii. Aflându-l cu mâța în sac a fost dat în judecată.

— **Numărul locuitorilor din orașele cele mai însemnate.** Amsterdam, 574,000; Atena, 167,000; Belgrad, 91,000; Berlin, 3.700.000; Bombai, 778,000; Brema, 87.000; Breslau, 520,000; București, 300,000; Bruxeles 196,000; Buenos-Aires; 1.345.000; Budapesta, 880,000; Calcuta, 874,000; Constantinopol 1.200.000; Copenhaga, 480,000; Dresda, 550,000; Dublin, 400,000; Filadelfia 1.600.000; Filipopol, 40,000; Galați, 67,000; Haga, 280.000; Hamburg, 950,000; Lisabona, 375,000; Londra, 7.360,000; Madrid, 600,500; Milano, 700,000; Moscva, 2.450.000; New-York, 4.000,000; Odesa, 800,000; Paris, 4.500,000; Petersburg, 1.900,000; Peking, 1.650,000; Roma, 560,000; Santiago, 383,000; Sydney, 606,000; Stokolm, 342,000; Tokio, 2.186,000; Tunis, 200,000; Viena, 2.300,000; Washington, 331,000; Zürich, 191.000.

Cine merge la Budapesta. Cine are orice afacere în Budapesta să-i scrie dlui **L. Olariu**, funcționar în ministeriu. D-sa a deschis în Budapesta un birou de informații pentru Români din provincie ca să-i scape din mâinile agenților jipuitori.

Cine vrea să-și cumpere motoare bune ori vre-o moară, ori alte mașini să-i ceară sfatul d-lui Olariu. Cine are ceva de vânzare, cine are lipsă de un împrumut ieftin, cine are orice altă afacere în Budapesta, să-i scrie dlui Olariu, căci va fi îndreptat spre bine și va primi deslușiri corecte.

La dorință trimite gratuit planuri de

SCENA VIII.

(Florica, Ion, Nuța și Elenuța)

Florica. Pe cine vrei să omori bade Ion?

Ion. (în fire) Un cuvânt!! — Unde-i Petrea? Spune-mi iute?

Florica. S'a dus bade Ion în ceea lume. Nuța. (își face cruce) Doamne mulțumescuți că am scăpat de el.

Elenuța. Doamne, ce rușine ne-a făcut, (plânge).

Florica. Da, ce rușine v'a făcut Elenuța dragă?

Ion. (tare cătră Florica). Da, ce și tu vrei să ști toate, afară de aici. (iese afară).

Nuța. Uitați-vă, că mâncarea nu e nicăiri, o, iarăș ne-a predat mâncarea. (își face cruce) Doamne mulțumescu-ți că ne-ai scăpat de el, (strigă) Florică vino în coace!

Elenuța. De ce o strigi mamă dragă?

Florica. (întră) Sunt aici.

Nuța. Da uite, cine a prădat mâncarea asta așa?

Florica. Eu lele Nuța nu știu, când am venit așa am aflat-o.

(Florea intră).

SCENA IX.

(Cei de sus și Florea).

Florea. Bună seara oameni buni!

Ion. Să-ți de-a Dumnezeu bună seara, șezi la noi.

Florea. Mulțumim mulțumim. Da ce sunteți așa supărați, ați avut ceva năcaz?

Nuța. Ba, nu am avut nimic, numai ia așa suntem noi câte odată.

Ion. (face cu mâna cătră Florica să meargă afară), Florica iese, duce și mâncarea.

Ion. Dute tu muier, de mai vezi ce e și prin culină și pune și cina să se încălzească.

Nuța. Bine, bine, mă duc (iese).

Florea. Uite bade Ion, eu aș avea... o rugă cătră... cătră Dvoastră, și încă poate să vă învoiți.

Ion. Și cam ce fel de rugă?

Florea. D'apoi, pe cum am mai fost zis, că dacă Dvoastră v'ați învoi, eu aș lua-o de nevastă.

Elenuța. Vino, șezi aici lângă mine Flore?

Florea. Da, merg îndată.

Ion. D'apoi cu tot dragul Flore, dacă ea se învoește dealtcum ce-o zice și muier, asta știi că fără voia ei nu prea multe fac, merg să-i spun și apoi ce-o zice, până atunci povestiți voi aci amândoi. (iese).

Flore. Bine, bine bade Ion (cătră Elenuța). Noa acuma mă pot apropia mai a-

Deschidere de prăvălie.

Subscrisul aduce la cunoștința On. public, că a deschis în Brașov, strada Hirscher Nr. 2, o

Prăvălie de alimente, și coloniale

unde să capătă zilnic: **legume, zarzavaturi, delicatose, fructe sudice, conserve de legumi. DEPOU de pește sărat și proaspăt zilnic, Brânzeturi și unt fin zilnic proaspăt. Prețuri ieftine.** Serviciu prompt.

— Expedarea să face zilnic și cu poșta. —

Rog Onor. public de a mă încredința cu prețurile comande.

George Moșoiu.
comerciant.

„OLTEANUL”, foaie săptămânală socială culturală și economică **să află de vânzare la tutungeria Gh. A. Dușescu, București, Calea Victoriei 113.** (vis-à-vis de pița Amsei). — Pecum și la

LIBRĂRIA A. A. Stanciulescu,
Bulevardul Elisabeta Nr. 5. (Palatul Eforiei) București.

LIBRĂRIA**A. A. STĂNCIULESCU**

Bulevardul Elisabeta Nr. 5, (Palatul Eforiei)
în BUCUREȘTI.

Cărți de școală și de literatură, românești și streine. — Caiete, plicuri și casete, — Registre de contabilitate, — Blocuri de desen. — Asortiment de hârtie necesare de scris pentru desen și studiului pentru școlari. — Obiecte de pictură și pirogravură. — Portmoneuri și Gente de piele fină — obiecte de fantazie. etc. —
Să capătă în mare alegere.

În atenția voiajorilor la București.

VIZITAȚI MAGAZINELE

LAZĂR TULBURE

Consumul general „La doi Camarazi”,
strada Știrbei-Vodă, colț Popa-Tatu.

Bodega, Bererie, Restaurant și Aperitive
str. Schitu Măgureanu 49.

Local de consumație descis ziua-noaptea, Curățenie exemplară. Beuturi și mâncări escelente.
Prețuri ieftine. Cu stimă

LAZĂR TULBURE.

La BUCUREȘTI

în strada Brezoianu Nr. 17.

SALA GERMANĂ

se închiriează la totfelul de ocaziuni pentru zile onomastice, petreceri, nunte familiare, baluri, bancheturi, societăți (separè), exerciții de dans etc. **cu preț moderat.**

La angajament pentru furnizarea mâncărilor gustoase și escelente, de ori-ce specie, și ardelenesti, românești, franțozești și germane; precum și a beuturilor curate indigene și streine. Furnizează și la domiciliuri (acasă) pentru ori-ce petreceri familiare.

Atragem atenția dlor voiajori cari doresc a lua masă cu mâncări gustoase și bune să nu încunjure de vizita acest local sus numit.

De număroase vizite și sprijin să roagă
cu toată stima

NICOLAE FĂGĂRAȘAN
anteprenor.

DANIEL HAUPT Făgăraș

piața mare Francisc Iosif, lângă casele dlui dr. Șenchea.

Recomand mult On. public din loc și dela sate bine asortat și renuitul

Magazin

de FERĂRIE, de VASE pentru cuhnă, și de UNELTE (requisite) pentru toate branșele de industrie, și economie.

Puști, Revolvere și patroane etc. **Cuțite, Rezușuri, Pile** cu marcă, **Clește și Ciocane.**

Lanțuri de totfelul și **cuie** de drot și de fer. **Castroane** și **oale** din blech și tuci smălțuite dela 1/4 litru până la 30 de litre. — **Ghilauă** și **sfledere** pentru mecanici (lăcătuși) și rotari dela 10 fil. până la 12 cor. buc.

Cine cumpără din prăvălia mea se șva convinge că numai articole bune, tari și solide să află și să **vând cu prețurile cele mai convenabile.** — Serviciu culant și prompt.

Rog Onor. public de o cercetare număroasă și de binevoitorul sprijin, sunt cu deosebită stimă

DANIEL HAUPT, comerciant.

Masini

de săpat, de tăiat fân, paie și napi de sfărmat cucuruz, de sflederit, **PLUGURI** de fier, **Grape, Sfledere** pentru fer și lemne. **Nocovalme, divano, firestreie** de mână și de șogere. — **Mașini** de fier (Sobe) din bleh și tuci. — **Mașini** de tuns. **Briceje** de ras. **Zaruri** (lăcate) pentru uși, ferești, coastene și lăzi dela 30 fil. în sus până la 6 coroane bucata.

Văpsăli gata în oleiu, în toate colorile, pentru podini, uși, ferestri, pentru fier, blech, lemn și piatră, pentru zugrăvit, case, bisericii și cruci.

ÎNȘTIINȚARE.

Subscrisul aduce la cunoștința Onor. public, că în **Făgăraș, ulița Podului sub Nr. 46,** în casale proprii, unde și până acum a fost bine aranjat un

Atelier de Ferărie și Rotărie

pe care l'am aranjat cu **recvizite pentru fântâni** și cu **acarete economice.** Stă la dispoziție totdeauna gata **cară** întregi și **roate** din lemn de orice mărime, **mașini** de sămănat cucuruz și de **săpat.**

Rog onor. public, că la caz de trebuință la ori ce lucrări ce aparțin de branșele aceste și ori-ce **reparaturi și fântâni** din nou făcute, a mă onore cu prețurile comande, care le eșcut solid și prompt **cu prețurile cele mai moderate.**

Rogându-mă de sprijinul binevoitor.

cu toată stima

Szepesi Sándor,
măestru ferariu, rotariu și fântânariu.

In atențiunea diletanților de teatru!

Acum a apărut și să poate căpăta

în editura tipografiei o frumoasă piesă teatrală istorică-dramatică, scrisă de dl profesor în pensiune din București, de origine din Poptelec (Transilvania) de **Ioan Pop Florantin,** cu titlul;

Resărit de Soare

(Tinerețea lui Ștefan-Cel-Mare).

Tablou istorico-dramatic, în 2 acte, în frunte cu clișeuul lui Ștefan-Cel-Mare și în text intercalat portretul cu o schiță biografică a venerabilului profesor octogenar. Conține 40 pag. format 8°, — **Prețul 60 fill.** plus porto.

Să poate comanda la Tipografia lui **CONSTANTIN POPP, în Făgăraș.** (Ung.)

Balsamul apotecarului A. Thierry

este neîntrecut în efect la boalele de plumăni și piept, alină catarul și curmă durerile cauzate de tușă. Curmă aprinderi de gât, răgușeli și dureri de grumazi și ferbințeli. Cu deosebire e bun contra sgarciurilor de stomac și colică. Vindecă vana de aur și curățește rinichii, dă apetit, și ajută la mistuire. S'a dovedit de leac exelent la dureri de dinți, la dinți gău-noși, la mirosul gurei folosită ca apă de dinți întărește gînjile și gura, încetează mirosul obvenit din stomac în gură. Mijloc vindecător și sigur contra limbricilor. Vindecă totfelul de rane, orbalți, beșici provenite din ferbințeală, unflături, negei, ursură, membre înghetate. In aontra durerilor de urechi e un leac neprețuit. — Să fie la îndămână în fiecare casă, la cazuri obvenite, mai ales la influență, coleră și alte boale.

Să scriem la:

THIERRY A. „Öràngyal gyógyszertára“ Pregrada
(lângă Rohitsch-Sauerbrunn).

12 sticle mici sau 6 duple, ori 1 specială mare 5.60 K.
La comande mai mari se dă rabat cuvenit.

Singură și veritabilă ALIFIA CENTIFOLIA a lui A. THIERRY

Oprește și încetează veninarea sîngelui. Face superflue orice operație. Folosește femeilor lăptătoare, ajută la pornirea lapte-lui, nu să întărește pieptul. Orbalțul de piept (foc viu), folosește la orice rani vechite, rani deschise la picioare umflata, la caries, rani venite prin lovituri, tăieturi, impușcături, strivituri, împunsături, sdroboturi, să folosește pentru îndepărtarea corpurilor streine de e. țanduri de lemn, spin, sticlă, alice, năsip, prav, etc. la creștere din corp, la corbunculus, neoplasme, chiar și contra racu-lui, vermi, putreziciune, rosături, beșici, ori-ee arsături, rane ivite prin lungi zăcere a bolnavului, la buboale, curgere de urechi, precum și la copii mici contra opăralei etc.

Are putere vindecătoare și sigură.

2 burcane costă cor. 3-60 f. se trimite cu ramburs (Nachname).

Se capătă la: Farmacia **Török József**, în Budapesta precum și la mai multe farmacii din țară. In mare (engro) la **Thalmayer** și **Seitz**, la succesorii **Kochmeister** și la drogeria **Fraților Radonovits** în Budapesta. Unde nu să află depou, să se comande de dreptul dela farmacia

THIERRY A. Öràngyal-gyógyszertára Pregrada
(lângă Rohitsch-Sauerbrunn.)

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

Linia franceză

Linie accelerată de vapoară regulat și directă

Havre - New-York

și

KANADA

Via **Basel (Schweitz) Paris.**

Telegramm-adresse: **TRANSAT** Budapest.

Biroul: **Budapesta, VII. Piața Baross nr. 15.**

Telefen: **József 14-97.**

OSPĂTĂRIE NAȚIONALĂ, BUCUREȘTI.

Strada Academiei Nr. 21, aproape de Bulevardul Carol.

I să recomandă tuturor pasagerilor și es-cursiuniștilor din țară, cei-ce vizitează capitala București a cerceta în strada Academiei nr. 21

„Ospătăria Enache“

a compatriotului nostru Oltean, aranjată din nou cu tot confortul, două sale și o curte pațioasă, unde să poate căpăta cea mai bună și aleasă

BUCĂTĂRIE NAȚIONALĂ.

Diferite **Vinuri** indigene și streine.
Bere bună de Brașov.

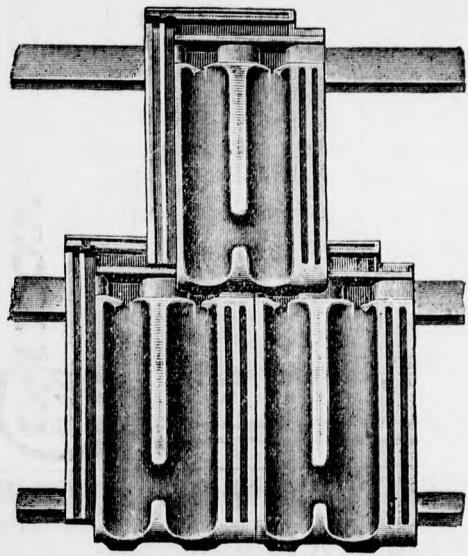
Diferite beuturi igienice și țuică curată.

Serviciu culanț. Prețuri moderate.

Cu stimă

GHEORGE CISMAȘIU

Ospătăria Națională, București.

Tigle franceze cu falz dublu de Brașov.

Var și Cement

de vânzare în mare la

Frații LICHT în Făgăraș.

(Casele farmacistului Hermann.)

Transport franco, la orice stație (gară).

Avis fraților români!

Celor ce pleacă la Brașov, sau voese a trece sau vin din Regatul român, se nu uite a cerceta

Restaurantul Nr. 5,
din strada lungă (Brașov)

al D-lui STEFAN SUCIU,

unde să oferă mîncări gustoase, beuturi bune și curate, pe lângă prețuri modeste și serviciu prompt, precum și odăi pentru călători.

Anunțuri și Reclame

se primesc cu prețuri ieftine la administrația foaiei „**Olteanul**“ în Făgăraș str. Csăki nr. 3, cu prețurile cele mai ieftine.

Cultivarea viei și manuarea vinului și morburile și vindecarea lor, de **Daniil D. Gaur**, învățator și propr. de vii, absl. de cursul de vierit din Bihardioszeg și cursul de pivnițărit din Budafok. Carte aprob. și revăzută de ministrul reg. ung. de agricultură. Prețul 2 cor. + porto.

Cântece din vemea veche, culese de **Gh. Tulbure**. Editura tipografiei C. Popp, Făgăraș. Prețul 40 fill.

Logodna dela Sfântu Ion, dramă populară în 4 acte de **Augustin Szilagy**, prețul 1 cor. 20 b., + porto.